

את לי ארץ

ארץ,

התדעי זה אני?

בנך הנשכח מני אז...

מחורבן הבית, מגלות אלפיים,

מגירוש ספרד, מפרעות ת"ח-ת"ט,

משואת דמים, ממחותרות גיבורים.

ארץ,

התדעי זה אני?

מ-ה באייר תש"ח.

ממלחמות עצמאות, התשה וקדש.

משישה ימים ביוני,

ושלושה שבועות באוקטובר.

מלבנון, יהודה, שומרון ועזה.

ממבצעים עלומים ומעשי גבורה.

וגם היום,

את עדיין לי ארץ.

וגם אם היום, אני לא הוגה בכ מספיק.

אולי את פנייך החליף המסך,

ואת ידיעותיך החליף המחשב.

את שביליך החליפו מקומות הווי ובידור,

ואת נופך החליף נוף גולה ונכר.

התסלחי לי ארץ,

אם את פעמי רגלי לא שמת לי גב הרייך,

ואת אויר פיסגותיך לא שאפתי מספיק אל ריאותיי?

אם לא התבסמתי על ריח שדותיך ולא שוכרתי מיינך הטוב,

התסלחי לי אהובה?

האם תתני לי ירך ונצעד שוב אל חופה,

עטופה בדגל לאום וענף של עץ זית?

האם נשבע שוב אמונים זה לזו,

ונעלה את ירושלים על ראש שמחתנו?

ארץ,

אהבתי אותך ועדיין.

גם אם תעיתי בתרבויות אחרות לפעמים.

אז תני לי ידך,
וקחי אותי שוב אל שדותייך,
שם הראי לי מראות ראשונים.

ארים את הינומתך,
ואשקך כוס של יין.
אשים שוב טבעת לאצבעך,
ואומר-

הרי את מקודשת.

